

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 258/2010-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. E. H., D. K., zastúpeného advokátom JUDr. J. Ch., D. K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Ct 18/02 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 75/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. E. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. apríla 2010 doručená sťažnosť Ing. E. H., D. K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. Ch., D. K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp.

zn. 9 Ct 18/02 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 75/06.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Konanie 9Ct 18/2002 na Okresnom súde Bratislava I sa začalo z podnetu žalobcu Ing. E. H... návrhom podanom na Okresnom súde Bratislava I dňa 10. 08. 2002 a doručenom Okresnému súdu 14. 08. 2002.

Podaným návrhom sa sťažovateľ domáhal proti žalovanému: Z. spol. s r. o... určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru...

Okresný súd nariadil pojednávanie na deň 04. 11. 2003, ktorého sa za žalovaného nikto nezúčastnil.

Súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že bude odporca vyzvaný na zaslanie listinných dokladov...

Až dňa 03. 03. 2005 sa konalo vo veci ďalšie pojednávanie, pričom sa za žalovaného opäť nikto nezúčastnil nariadeného pojednávania, a svoju neprítomnosť ospravedlnili telefonicky až v deň konania pojednávania. Okresný súd pojednávanie opäť odročil na neurčito...

Dňa 06. 10. 2005 sa konalo vo veci ďalšie pojednávanie, po ktorom Okresný súd dňa 11. 10. 2005 vo veci rozhodol rozsudkom, a to tak, že určil, že výpoveď daná žalobcovi listom žalovaného zo dňa 04. 03. 2002 je neplatná, a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania...

Proti rozhodnutiu okresného súdu z 11. 10. 2005 podal žalovaný dňa 26. 01. 2006 odvolanie, a odo dňa 15. 02. 2006 sa vec nachádzala na Krajskom súde v Bratislave.

Následne, na základe vyššie uvedeného odvolania žalovaného odvolací Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 9Co/75/06 dňa 09. 11. 2006 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie...

Dňa 13. 08. 2007 žalobca k rukám predsedu okresného súdu zaslal žiadosť o odstránenie priedahov v konaní, na základe ktorej predsedníčka okresného súdu žalobcovi, cestou právneho zástupcu oznámila, že vo veci je nariadený termín pojednávania na deň 29. 11. 2007...

Dňa 29. 11. 2007 sa konalo opäť pojednávanie na okresnom súde, ktoré bolo však opäť odročené na neurčito...

Dňa 16. 10. 2008 bolo nariadené pojednávanie na okresnom súde bez prítomnosti navrhovateľa i jeho právneho zástupcu, ktorí účasť ospravedlnili a súdu navrhli rozhodnúť i bez ich prítomnosti...

Dňa 12. 03. 2009 sa konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na deň 02. 04. 2009 z dôvodu vyhlásenia rozhodnutia...

Dňa 02. 04. 2009 Okresný súd Bratislava I vo veci rozhodol znovu tak, že určil, že výpoveď daná žalobcovi listom žalovaného zo dňa 04. 03. 2002 je neplatná, a určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania...

Proti rozsudku Okresného súdu doručil žalovaný dňa 9. 4. 2009 odvolanie. Žalobca sa k nemu písomne vyjadril dňa 29. 06. 2009...

Sťažovateľ má za to, že Okresný súd Bratislava I., ale predovšetkým Krajský súd Bratislava ako súd odvolací svojim konaním s prietiahmi zapríčinil porušenie jeho práv. I keď Okresný súd podľa názoru sťažovateľa už 2x dospel k meritórnemu rozhodnutiu vo veci, príslušný krajský súd je nečinný bez toho, aby nečinnosť bola odôvodnená existenciou zákonných prekážok...“

Sťažovateľ si uplatnil nárok na náhradu trov konania a vo veci samej navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd Bratislava I. v konaní vedenom pod sp. zn. 9Ct 18/02 a Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co 75/06 porušil základné právo Ing. E. H., D. K., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súde Bratislava I., i Krajskému súde v Bratislave prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9Ct 18/02 a 9Co 75/06 konali bez zbytočných prietahov.

3. Ing. E. H. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000,- Eur (slovom: desaťtisíc Eur), ktorý sú Okresný súd Bratislava I., a Krajský súd v Bratislave povinný spoločne a nerozdielne vyplatiť do dvoch mesiacoch od právoplatnosti tohto zákona.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (I. ÚS 12/01, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 79/07).

V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v petite sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Ct 18/02 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 75/06.

Ústavný súd z príslušného spisu okresného súdu zistil tento priebeh posudzovaného súdneho konania:

Sťažovateľ 14. augusta 2002 doručil okresnému súdu návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal voči obchodnej spoločnosti Z., spol. s r. o., ako odporcovi určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo 4. marca 2002. Okresný súd viedol konanie o návrhu sťažovateľa pod sp. zn. 9 Ct 18/02.

Okresný súd rozsudkom č. k. 9 Ct 18/02-150 z 11. októbra 2005 (ďalej len „rozsudok z 11. októbra 2005“) určil neplatnosť výpovede z pracovného pomeru zo 4. marca 2002 a odporcu zaviazal na náhradu trov konania sťažovateľa.

Odporca podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu z 11. októbra 2005. Po predložení veci krajskému súdu tento viedol odvolacie konanie pod sp. zn. 9 Co 75/06.

Uznesením č. k. 9 Co 75/06-224 z 9. novembra 2006 zrušil rozsudok okresného súdu z 11. októbra 2005 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis sa nachádzal na krajskom súde v období od 15. februára 2006 do 28. decembra 2006.

Okresný súd druhýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 9 Ct 18/02-275 z 2. apríla 2009 (ďalej len „rozsudok z 2. apríla 2009“), ktorým opätovne určil neplatnosť výpovede z pracovného pomeru zo 4. marca 2002 a odporcu zaviazal na náhradu trov konania sťažovateľa.

Na základe odporcom podaného odvolania proti rozsudku okresného súdu z 2. apríla 2009 bola vec predložená krajskému súdu 2. septembra 2009, ktorý odvolacie konanie viedol pod sp. zn. 9 Co 298/09. Krajský súd uznesením č. k. 9 Co 298/09-303 zo 6. mája 2010 potvrdil rozsudok okresného súdu z 2. apríla 2009 a žiadnemu z účastníkov nepriznal trovy odvolacieho konania. Spis sa nachádzal na krajskom súde v období od 2. septembra 2009 do 9. júna 2010.

Následne bol spis predložený ústavnému súdu v tomto konaní o sťažnosti sťažovateľa doručenej ústavnému súdu 7. apríla 2010.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do označeného základného práva sťažovateľa. Ak v čase, keď sťažnosť bola ústavnému súdu doručená, nedochádza k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (napr. II. ÚS 55/02).

Sťažovateľ podal ústavnému súdu sťažnosť (7. apríla 2010), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn.

9 Co 75/06 a postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Ct 18/02 v čase, keď namietané odvolacie konanie vedené krajským súdom (o odvolaní odporcu proti prvému rozsudku okresného súdu z 11. októbra 2005) už bolo ukončené, a v čase, keď okresný súd už vo veci rozhodol druhým rozsudkom z 2. apríla 2009 a vec z dôvodu podaného odvolania už predložil krajskému súdu (spis bol doručený krajskému súdu 2. septembra 2009).

Ústavný súd preto dospel k záveru, že v tomto štádiu konania už objektívne nemohlo dochádzať k porušovaniu označeného základného práva sťažovateľa krajským súdom v označenom odvolacom konaní, ako ani okresným súdom.

Ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľ nenamietal postup krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 298/09 o odvolaní odporcu proti druhému rozsudku okresného súdu z 2. apríla 2009. Napriek uvedenému ústavný súd dodáva, že v označenom odvolacom konaní vedenom krajským súdom v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu nie je možné ustáliť prietahy, ktoré by zadávali možnosť porušenia základného práva sťažovateľa.

Na tomto základe ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2010